

en ny Hærløvs, kunne vi sandelig ikke ved Vedtagelse af Loven her i Rigsdagen, skabe paa eensidig Maade det Materiale, hvoraf Armeen skal dannes, og den Række af Befalingsmænd gjennem alle Grader, som naar de virkelig skulle opfylde det vigtige Hverv, der paahviler dem, maa have en lang Uddannelses Tid og maa gaa en lang og grundig Skole igjennem. Det kunne vi ikke skabe samtidig med, at vi skabe en Hærløvs, og naar det hele Materiale er faldet fra hinanden, og tilsidst kun nogle gamle Veteraner ere tilbage fra gammel Tid, tror jeg at kunne sige med Bestemthed, at de store Offre, som vi da med Beredvillighed ville beslutte os til at gjøre for vort Forsvarsvæsen, for at det kunde komme i en blot nogenlunde tilfredsstillende Stand, ikke længere ville være istand til at raade Bod derpaa. Det er kun disse Ansuelser, jeg har villet udtale. Det har under Forhandlingen angaaende de militære Spørgsmaal og Hærløven været mig saa tungt og nedtrykkende at høre paa den Mand, der gaar gjennem disse Forhandlinger, den Uegnyddighed, man viser ligeoverfor vort fremtidige Forsvarsvæsen. Jeg kan derfor ikke andet end sige, at det er med den højeste Grad af Redstemthed, at jeg hører paa Forhandlingerne om disse Sager her i Salen. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende sige, uden personlig at ville udtale nogen Dom om det foreliggende Forslag, at hvis den ærede Rigsdagmand og hans Venner eller Regjeringen vilde fremkomme med andre lignende Forslag i Retning af at afhjælpe det Samme, skulde jeg med fuldstændig uheldet Blid tage under Overveielse, om der var bedre Veie at gaa, men da der for Diebliffet ikke foreligger andre Veie end de, der ere nævnte i dette Forslag, vil jeg ikke alene stemme for Forslaget, men ogsaa opfordre det høje Thing til med større Beredvillighed, end det hidtil har lagt for Dagen, at gaa ind derpaa.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds har begjært Ordet for 3die Gang. Dertil hører Thingets Samtykke, men hvis Ingen gjør Indsigelse, skal jeg give det ærede Medlem Ordet (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Bojsen: Det ærede Medlem for Frederiksberg Amt's 1ste Valgkreds (Thomsen) mente, at jeg skulde have sagt, at Forslaget gik ud paa at afløse Officersskolens næstnyngste Klasse. Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind at sige Saadant. Jeg yttrede kun, at Forslaget gik ud paa, at man ikke alene kunde forbispringe næstnyngste Klasse, men ogsaa den yngste. Saaledes maa det ærede Medlem i hvert Fald forstaa mine Ord. Det ærede Medlem for Ljsteds Amt's 2den Valgkreds (Sagb) bebrejdede mig, at jeg opfordrede den høitærede Krigsminister til at gaa videre paa

den demokratiske Veie, som havde viist sig ufremkommelig. Det ærede Medlem skulde høre noget næiere efter, forekommer det mig, inden han fremstattede Anker af den Bestaffenhed; thi jeg har netop udtalt, at vi have været villige til at forlade den Veie med Hensyn til Uddannelsen af Befalingsmænd, fordi vi have erkjendt den for at være ufremkommelig, da Forsætningen om den Frivillighed, som vi gik ud fra i 1867, ikke var tilstede. Det have vi været villige til under Hærløvens Behandling, og det er ikke derfor paa dette Omraade, at jeg har opfordret den høitærede Minister til at blive paa den samme Veie og fortsætte, men derimod ganske vist paa andre Omraader, som det ærede Medlem maa indrømme mig, at jeg paa ingen Maade er gaaet ind paa at erklære for ufremkommelige. I Overimod! Der gives andre demokratiske Principer i vor Hærsorden, som jeg tror, at man til Lykke kan bygge paa, og ad hvilken Veie man ogsaa kommer videre frem. Det ærede Medlem antede over den Uegnyddighed, hvormed Forsvarssagen her behandlede. Ja, dersom det ærede Medlem, jeg kan maasse sige, rettede den Anke til alle Sider, skulde jeg slutte mig dertil. Jeg skal være villig til at indrømme det for mit Vedkommende, naar de Herrer ville indrømme det for deres Vedkommende, at denne Sag som saa mange andre ikke omfattes med den Iver, som den skulde. (Stemmer: Nei!) De Herrer ville ikke indrømme det! De, som have støttet en Regjering gjennem 7—8 Aar, der har været den, der væsentligst har bidraget til, at disse Ting, som vi ellers kunde ønske fremmede, paa Forsvarsvæsenets Omraade ikke ere blevne gennemførte, ville ikke indrømme det! I den Henseende bærer først og fremmest Regjeringen Ansvaret; men denne Uegnyddighed vil jeg forøvrigt adressere til alle Sider heri Salen og ogsaa udenfor den. Jeg tror ogsaa, at vi kunne trænge til lidt mere Interesse paa et Omraade som dette.

Berg: Det er et meget vigtigt Lovforslag, der griber dybt ind i flere Bestemmelser i Hærløven, som foreligger her. Jeg tror, at det fortjener en anden Overveielse end den, som det kan faae ved en, selv nok saa omhyggelig, 1ste Behandling, og jeg er derfor tilfjends at foreslaa, ogsaa af Høflighedshensyn overfor Forslagsstillerne og deres Forslag, at denne Sag henvises til et Udvalg, naar den Tid kommer. — Nu vil jeg omtale Forslagets egentlige Hensigt med et Par Ord. Hensigten er utvivlsomt god; den gaar ud paa at afhjælpe eller søge at afhjælpe en vitterlig stedfindende stor Ulempe i vor Hær, men det er vist vanskeligt at tage for sig et saa betydeligt Punkt, som ogsaa det ærede Medlem for Stege (Bojsen) gjorde opmærksom paa, uden at sætte det i Forbindelse med andre Spørgsmaal, vedrørende Hærløvens Revision. Jeg vil indrømme, at denne Uegnyddighed, der er i denne Sag, som her om-